

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้ประชากรการวิจัยซึ่งเป็นแพทย์ทำงานในกรุงเทพ ฯ ๒๔๓ คน และแพทย์ทำงานในต่างจังหวัด ๑,๑๓๐ คน ผลปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนจากแพทย์ทำงานในกรุงเทพ ฯ ๑๖๖ ฉบับ จากแพทย์ทำงานในต่างจังหวัด ๕๐๘ ฉบับ และเมื่อตรวจสอบแบบสอบถามแล้วปรากฏว่ามีแบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้รวม ๕๖๑ ฉบับ ซึ่งจำแนกผู้ตอบตามสถานที่ทำงานปัจจุบัน และรุ่นปีการศึกษาที่สำเร็จ ดังแสดงในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานที่ทำงานปัจจุบัน และรุ่นปีการศึกษาที่สำเร็จ

รุ่นที่	ปีการศึกษาที่สำเร็จ	แพทย์ทำงานในกรุงเทพ ฯ		แพทย์ทำงานในต่างจังหวัด	
		จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
๑	๒๕๑๓	๑๘	๑๗.๘	๖๔	๑๓.๕
๒	๒๕๑๔	๒๓	๒๒.๘	๔๕	๙.๘
๓	๒๕๑๕	๒๑	๒๐.๘	๔๗	๑๐.๒
๔	๒๕๑๖	๑๓	๑๒.๕	๔๑	๘.๕
๕	๒๕๑๗	๙	๘.๕	๔๖	๑๐.๐
๖	๒๕๑๘	๕	๕.๐	๖๔	๑๓.๕
๗	๒๕๑๙	๑๐	๙.๕	๗๙	๑๗.๒
๘	๒๕๒๐	๒	๒.๐	๗๔	๑๖.๑
	รวม	๑๐๑	๑๐๐.๐	๔๖๐	๑๐๐.๐

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติ และอักษรย่อแทน

ความหมายต่าง ๆ ดังนี้

\bar{X}	หมายถึง	มัชฌิม เลขคณิต (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n_1	หมายถึง	จำนวนแพทย์ทำงานในต่างจังหวัดที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ ฯ
n_2	หมายถึง	จำนวนแพทย์ทำงานในต่างจังหวัดที่มีภูมิลำเนาในต่างจังหวัด
p_1	หมายถึง	สัดส่วนแพทย์ทำงานในต่างจังหวัดที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ ฯ
p_2	หมายถึง	สัดส่วนแพทย์ทำงานในต่างจังหวัดที่มีภูมิลำเนาในต่างจังหวัด
z	หมายถึง	ค่าสถิติซี ใน z - Distribution
t	หมายถึง	ค่าสถิติที ใน t - Distribution
r_{pb}	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Point - Biserial

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอลำดับดังนี้

- ตอนที่ ๑ ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนา กับ การเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์ (ตารางที่ ๔-๖)
- ตอนที่ ๒ ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการทำงานในระหว่างที่ทำงานใช้ทุน กับ การเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุน (ตารางที่ ๗-๑๑)
- ตอนที่ ๓ เหตุผลในการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุน
- ก. เหตุผลของแพทย์ที่เลือกทำงานในกรุงเทพฯ ฯ (ตารางที่ ๑๒)
 - ข. เหตุผลของแพทย์ที่เลือกทำงานในต่างจังหวัด (ตารางที่ ๑๓)
- ตอนที่ ๔ ลักษณะสถานที่ทำงานในอุดมคติของแพทย์ (ตารางที่ ๑๔)

ตอนที่ ๑ ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนา กับ การเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาของแพทย์ กับ การเลือกทำงานในกรุงเทพฯ ฯ หรือต่างจังหวัด หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุน ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ซี (Phi Coefficient) ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๕ ขนาดความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง กับ การเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์

ภูมิหลัง	ขนาดความสัมพันธ์
เพศ	๐.๐๔๐
ภูมิลำเนาเดิม	๐.๑๒๕ *
ที่ตั้งสถานศึกษาที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนปลาย	๐.๑๕๓ **
ที่ตั้งสถานศึกษาที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	๐.๑๖๖ **
ที่ตั้งสถานศึกษาที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	๐.๐๒๓
ที่ตั้งสถานศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแพทยศาสตร์	๐.๑๑๘ *
ที่ตั้งสถานที่ทำงานเป็นแพทย์ฝึกหัด	๐.๑๙๔ **

* ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๐๑$

** ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๐๑$

จากตารางที่ ๒ ปรากฏว่าที่ตั้งภูมิลำเนาเดิมและที่ตั้งสถานศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแพทยศาสตร์สัมพันธ์กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๐๑$ ที่ตั้งสถานศึกษาที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ที่ตั้งสถานศึกษาที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และที่ตั้งสถานศึกษาที่ทำงานเป็นแพทย์ฝึกหัดสัมพันธ์กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๐๑$ แต่ขนาดความสัมพันธ์มีค่าต่ำ ส่วนเพศ และที่ตั้งสถานศึกษาที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นไม่มีหลักฐานสนับสนุนได้ว่ามีความสัมพันธ์กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อศึกษาภูมิหลังของแพทย์ที่ยังคงทำงานในต่างจังหวัด หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัดแล้ว ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบความแตกต่างของสัดส่วนของแพทย์ที่ทำงานในต่างจังหวัดระหว่างแพทย์ที่มีภูมิหลังในกรุงเทพฯ และแพทย์ที่มีภูมิหลังในต่างจังหวัด ผลการเปรียบเทียบแสดงไว้ในตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ การเปรียบเทียบความแตกต่างของสัดส่วนของแพทย์ที่ทำงานในต่างจังหวัด
ระหว่างแพทย์ที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ และแพทย์ที่มีภูมิลำเนาในต่างจังหวัด

ภูมิลำเนา	n_1	\hat{p}_1	n_2	\hat{p}_2	z
ภูมิลำเนาเดิม	๒๑๑	๐.๗๕๘	๓๕๐	๐.๘๔๗	-๒.๙๑๒ *
ที่ตั้งสถานศึกษาที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนปลาย	๒๓๒	๐.๗๕๐	๓๒๙	๐.๘๖๙	-๓.๖๑๕ **
ที่ตั้งสถานศึกษาที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	๒๗๓	๐.๗๕๕	๒๘๘	๐.๘๒๒	-๓.๙๘๐ **
ที่ตั้งสถานศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแพทยศาสตร์	๔๕๖	๐.๗๙๘	๑๐๕	๐.๙๑๔	-๒.๗๖๓ *
ที่ตั้งสถานที่ทำงาน เป็นแพทย์ฝึกหัด	๓๘๐	๐.๗๖๘	๑๘๑	๐.๙๒๘	-๔.๕๖๔ **

* ค่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๑$

** ค่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๐๑$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๕ และ ๖ สรุปได้ว่า

๑. ภูมิลำเนาเดิม มีความสัมพันธ์กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์ กล่าวคือ แพทย์ที่มีภูมิลำเนาเดิมในต่างจังหวัด ทำงานในต่างจังหวัด มากกว่า แพทย์ที่มีภูมิลำเนาเดิมในกรุงเทพฯ ๑

๒. ที่ตั้งสถานศึกษาระดับ ประถมศึกษาตอนปลาย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษาแพทยศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์ กล่าวคือ แพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับต่าง ๆ ดังกล่าว จากโรงเรียนในต่างจังหวัด ทำงานในต่างจังหวัด มากกว่า แพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับเดียวกันจากโรงเรียนในกรุงเทพฯ ๑

๓. ที่ตั้งสถานที่ทำงานเป็นแพทย์ฝึกหัด มีความสัมพันธ์กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์ กล่าวคือ แพทย์ที่ทำงานเป็นแพทย์ฝึกหัดในต่างจังหวัด ทำงานในต่างจังหวัด มากกว่า แพทย์ที่ทำงานเป็นแพทย์ฝึกหัดในกรุงเทพฯ ๑

ตอนที่ ๒ ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการทำงาน กับ การเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์ หลังหมดสัญญาการการทำงานใช้ทุนการศึกษา กับ ปัญหาการทำงานที่แพทย์พบในระหว่างการทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด รวม ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงาน ด้านการรักษาพยาบาล ด้านการป้องกันโรค การส่งเสริม และฟื้นฟูสุขภาพ และด้านการฝึกอบรมและการนิเทศงาน ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ ๗, ๘, ๙ และ ๑๐ ตามลำดับ ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ ค่ามัชฌิม เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในการทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด ของแพทย์ที่ย้ายไปทำงานในกรุงเทพ ฯ และแพทย์ที่ยังคงทำงานในต่างจังหวัด: ด้านการบริหารงาน

ปัญหาด้านการบริหารงาน (ในระหว่างที่ทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด)	แพทย์ทำงานในกรุงเทพ ฯ		แพทย์ทำงานในต่างจังหวัด		r_{pb}
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ขาดความรู้ด้านการบริหารงาน	๔.๒๑๙	๑.๐๘๘	๓.๙๗๒	๑.๒๑๗	๐.๐๘๐ *
๒. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบงานพัสดุ	๔.๐๖๕	๑.๐๐๙	๓.๙๖๑	๑.๒๖๓	๐.๐๓๓
๓. ขาดงบประมาณ	๔.๐๕๒	๑.๓๐๔	๓.๙๘๑	๑.๓๘๗	๐.๐๑๗
๔. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบงานการเงิน	๔.๐๒๒	๑.๑๓๕	๓.๘๗๖	๑.๒๘๑	๐.๐๐๔
๕. ความยุ่งยากในการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชา	๓.๖๗๐	๑.๑๕๒	๓.๖๔๐	๑.๒๑๐	๐.๐๐๙
๖. ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการพัฒนาชุมชน	๓.๖๒๔	๑.๐๑๐	๓.๖๑๕	๑.๒๕๙	๐.๐๐๓
๗. ขาดเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี	๓.๔๑๑	๑.๔๐๓	๓.๒๑๖	๑.๖๒๙	๐.๐๔๗
๘. ขาดเจ้าหน้าที่ธุรการ	๓.๓๒๖	๑.๔๐๒	๓.๒๗๐	๑.๕๕๓	๐.๐๑๔
๙. ความขัดแย้งในการประสานงานกับผู้อำนวยการโรงพยาบาลจังหวัด	๒.๗๐๘	๑.๓๗๘	๒.๕๕๓	๑.๓๔๑	๐.๐๑๓
๑๐. ความขัดแย้งในการประสานงานกับผู้อำนวยการสำนักวิชาการ และบริการสาธารณสุข	๒.๖๐๙	๑.๓๖๔	๒.๔๐๑	๑.๒๐๑	๐.๐๒๐
๑๑. ความขัดแย้งในการประสานงานกับนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	๒.๖๐๗	๑.๒๘๒	๒.๖๙๔	๑.๒๖๕	๐.๐๒๓
๑๒. ความขัดแย้งในการประสานงานกับฝ่ายปกครองของอำเภอ	๒.๔๗๕	๑.๒๓๓	๒.๑๙๙	๑.๑๒๗	๐.๐๘๑ *
๑๓. ความขัดแย้งในการประสานงานกับสาธารณสุขอำเภอ	๒.๔๔๑	๑.๑๖๔	๒.๓๙๘	๑.๒๗๑	๐.๐๑๑
๑๔. ความขัดแย้งในการประสานงานกับฝ่ายปกครองของจังหวัด	๒.๔๓๕	๑.๑๕๔	๒.๒๖๓	๑.๑๒๖	๐.๐๕๒

* ค่าสหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๕$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ ๗ แสดงว่า

๑. แพทย์ที่ย้ายไปทำงานในกรุงเทพ ฯ หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด มีปัญหาด้านการบริหารงานในระหว่างที่ทำงานใช้ทุน ดังนี้

๑.๑ ปัญหาที่พบบนกลาง ($๓.๖๗๐ \leq \bar{X} \leq ๔.๒๑๔$) ได้แก่

- ๑.๑.๑ ขาดความรู้ด้านการบริหารงาน
- ๑.๑.๒ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบงานพัสดุ
- ๑.๑.๓ ขาดงบประมาณ
- ๑.๑.๔ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบงานการเงิน
- ๑.๑.๕ ความยุ่งยากในการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชา
- ๑.๑.๖ ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการพัฒนาชุมชน

๑.๒ ปัญหาที่พบน้อย ($๒.๖๐๙ \leq \bar{X} \leq ๓.๔๑๑$) ได้แก่

- ๑.๒.๑ ขาดเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
- ๑.๒.๒ ขาดเจ้าหน้าที่ธุรการ
- ๑.๒.๓ ความขัดแย้งในการประสานงานกับผู้อำนวยการโรงพยาบาลจังหวัด
- ๑.๒.๔ ความขัดแย้งในการประสานงานกับผู้อำนวยการสำนักวิชาการ และบริการสาธารณสุข
- ๑.๒.๕ ความขัดแย้งในการประสานงานกับนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

๑.๓ ปัญหาที่พบน้อยที่สุด ($๒.๔๓๕ \leq \bar{X} \leq ๒.๔๗๕$) ได้แก่

- ๑.๓.๑ ความขัดแย้งในการประสานงานกับฝ่ายปกครองของอำเภอ
- ๑.๓.๒ ความขัดแย้งในการประสานงานกับสาธารณสุขอำเภอ
- ๑.๓.๓ ความขัดแย้งในการประสานงานกับฝ่ายปกครองของจังหวัด

นอกจากปัญหาที่กล่าวข้างต้น มีแพทย์ ๑ คน มีปัญหาความขัดแย้งในการประสานงานกับแพทย์ในโรงพยาบาลเดียวกัน

๒. แพทย์ที่ยังคงทำงานในต่างจังหวัด หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด
มีปัญหาด้านการบริหารงานในระหว่างที่ทำงานใช้ทุน ดังนี้

๒.๑ ปัญหาที่พบบานกลาง ($๓.๖๑๕ \leq \bar{X} \leq ๓.๘๘๑$) ได้แก่

๒.๑.๑ ขาดงบประมาณ

๒.๑.๒ ขาดความรู้ด้านการบริหารงาน

๒.๑.๓ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบงานการเงิน

๒.๑.๔ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบงานพัสดุ

๒.๑.๕ ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการพัฒนาชุมชน

๒.๑.๖ ประสบความยุ่งยากในการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชา

๒.๒ ปัญหาที่พบน้อย ($๒.๕๕๓ \leq \bar{X} \leq ๓.๒๗๐$) ได้แก่

๒.๒.๑ ขาดเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี

๒.๒.๒ ขาดเจ้าหน้าที่ธุรการ

๒.๒.๓ ความขัดแย้งในการประสานงานกับนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

๒.๒.๔ ความขัดแย้งในการประสานงานกับผู้อำนวยการโรงพยาบาลจังหวัด

๒.๓ ปัญหาที่พบน้อยที่สุด ($๒.๑๘๘ \leq \bar{X} \leq ๒.๔๐๑$) ได้แก่

๒.๓.๑ ความขัดแย้งในการประสานงานกับผู้อำนวยการสำนักวิชาการและบริการ-
สาธารณสุข

๒.๓.๒ ความขัดแย้งในการประสานงานกับสาธารณสุขอำเภอ

๒.๓.๓ ความขัดแย้งในการประสานงานกับฝ่ายปกครองของจังหวัด

๒.๓.๔ ความขัดแย้งในการประสานงานกับฝ่ายปกครองของอำเภอ

นอกจากปัญหาที่กล่าวข้างต้น แพทย์ยังระบุถึงปัญหาการบริหารงานอื่น ๆ ซึ่งได้แก่

ปัญหาขาดแพทย์เฉพาะทาง ขาดที่ปรึกษาทางวิชาการ ขาดเจ้าหน้าที่พัสดุ ขาดความรู้ด้านจิตวิทยา
การปกครอง ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน (เนื่องจากการเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ บุคลากรเสมอ)
เจ้าหน้าที่ขาดความชำนาญ ความขัดแย้งระหว่างตัวบุคคล ความขัดแย้งกับผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น
งานหนักเกินไปและไม่ได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลางเท่าที่ควร

๓. เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับปัญหาในระหว่างที่ทำงานใช้ทุนด้านการบริหารงานกับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์หลังการทำงานใช้ทุน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำมาก แต่ก็พบว่าปัญหาเรื่อง ขาดความรู้ด้านการบริหารงาน และ เรื่องความขัดแย้งในการประสานงานกับฝ่ายปกครองของอำเภอ สัมพันธ์กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในระหว่างการทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด ของแพทย์ที่ย้ายไปทำงาน
ในกรุงเทพ ฯ และแพทย์ที่ยังคงทำงานในต่างจังหวัด : ด้านการรักษาพยาบาล

ปัญหาด้านการรักษาพยาบาล (ในระหว่างที่ทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด)	แพทย์ทำงานในกรุงเทพ ฯ		แพทย์ทำงานในต่างจังหวัด		r _{pb} ***
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ขาดเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์	๔.๔๗๕	๑.๒๗๐	๔.๐๙๒	๑.๓๘๖	๐.๑๑๕
๒. ขาดเครื่องมือทดสอบทางห้องปฏิบัติการ	๔.๓๒๗	๑.๒๐๑	๔.๒๐๓	๑.๑๐๕	๐.๐๕๕
๓. ขาดเครื่องมือเครื่องใช้	๔.๑๐๙	๑.๑๓๐	๓.๙๘๙	๑.๐๘๕	๐.๐๕๕
๔. ขาดผู้ช่วยทางด้าน การรักษาพยาบาล เช่น พยาบาล เวชปฏิบัติ	๓.๗๕๒	๑.๔๗๒	๓.๕๘๘	๑.๓๕๙	๐.๐๕๕
๕. ไม่สามารถเก็บค่ารักษาพยาบาลได้	๓.๖๒๔	๑.๓๑๐	๓.๗๘๙	๑.๓๒๗	-๐.๐๕๘
๖. จำนวนคนไข้มากเกินไป	๓.๓๖๘	๑.๕๒๘	๓.๖๒๔	๑.๓๐๙	-๐.๐๗๙
๗. ขาดยา	๓.๓๐๗	๑.๓๘๔	๓.๐๗๔	๑.๒๕๒	๐.๐๗๐
๘. ความยุ่งยากในการรับ-ส่งต่อผู้ป่วย	๓.๐๙๐	๑.๓๕๗	๓.๑๒๐	๑.๒๖๖	-๐.๒๑๒
๙. ขาดประสบการณ์การรักษาโรค	๓.๐๒๐	๑.๑๕๙	๒.๙๗๘	๑.๐๕๘	๐.๐๑๕
๑๐. ขาดความรู้ในการรักษาโรคทั่ว ๆ ไป	๒.๘๑๒	๑.๐๑๗	๒.๘๓๓	๑.๐๒๗	-๐.๐๒๘
๑๑. ขาดความร่วมมือในการทำงานร่วมกับ บุคลากรสาธารณสุขในหน่วยงาน	๒.๖๑๐	๑.๑๒๗	๒.๗๕๒	๑.๐๕๕	-๐.๐๕๑
๑๒. ความยุ่งยากในการใช้ภาษาพูดติดต่อกับคนไข้	๒.๔๐๖	๑.๑๓๓	๒.๓๑๑	๑.๒๖๐	๐.๐๒๙

* ค่าสหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๕$

** ค่าสหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๑$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ ๘ แสดงว่า

๑. แพทย์ที่ย้ายไปทำงานในกรุงเทพฯ ฯ หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด มีปัญหาด้านการรักษาพยาบาลในระหว่างที่ทำงานใช้ทุน ดังนี้

๑.๑ ปัญหาที่พบบานกลาง ($3.624 \leq \bar{X} \leq 4.475$) ได้แก่

๑.๑.๑ ขาดเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์

๑.๑.๒ ขาดเครื่องมือทดสอบทางห้องปฏิบัติการ

๑.๑.๓ ขาดเครื่องมือเครื่องใช้

๑.๑.๔ ขาดผู้ช่วยทางด้านการรักษาพยาบาล

๑.๑.๕ ไม่สามารถเก็บค่ารักษาพยาบาลได้

๑.๒ ปัญหาที่พบน้อย ($2.690 \leq \bar{X} \leq 3.356$) ได้แก่

๑.๒.๑ จำนวนคนไข้มากเกินไป

๑.๒.๒ ขาดยา

๑.๒.๓ ความยุ่งยากในการรับ-ส่งต่อผู้ป่วย

๑.๒.๔ ขาดประสบการณ์การรักษาโรค

๑.๒.๕ ขาดความรู้ในการรักษาโรคทั่ว ๆ ไป

๑.๒.๖ ขาดความร่วมมือในกรทำงานร่วมกับบุคลากรสาธารณสุข
ในหน่วยงาน

๑.๓ ปัญหาที่พบน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.406$) ได้แก่

๑.๓.๑ ความยุ่งยากในการใช้ภาษาพูดติดต่อกับคนไข้

นอกจากปัญหาที่กล่าวข้างต้น แพทย์ยังระบุว่าพบปัญหาอื่น ๆ อีก ดังนี้

ได้แก่ปัญหาขาดความรู้ในการรักษาโรคเฉพาะทาง เจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลขาดความรับผิดชอบ

ระเบียบการรายงานยุ่งยากมาก และ ภาระงานที่เพิ่มมากขึ้นจากการที่แพทย์ในหน่วยงานเดียวกันทำงาน
ไม่เต็มที่

๒. แพทย์ที่ยังคงทำงานในต่างจังหวัดหลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด.

มีปัญหาด้านการรักษาพยาบาลในระหว่างที่ทำงานใช้ทุน ดังนี้

๒.๑ ปัญหาที่พบปานกลาง ($๓.๖๒๔ \leq \bar{X} \leq ๔.๒๐๓$) ได้แก่

๒.๑.๑ ขาดเครื่องมือทดสอบทางห้องปฏิบัติการ

๒.๑.๒ ขาดเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์

๒.๑.๓ ขาดเครื่องมือเครื่องใช้

๒.๑.๔ ขาดผู้ช่วยทางด้านการรักษาพยาบาล

๒.๑.๕ ไม่สามารถเก็บค่ารักษาพยาบาลได้

๒.๑.๖ จำนวนคนไข้มากเกินไป

๒.๒ ปัญหาที่พบน้อย ($๒.๗๕๒ \leq \bar{X} \leq ๓.๑๒๐$) ได้แก่

๒.๒.๑ ความยุ่งยากในการรับ-ส่งต่อผู้ป่วย

๒.๒.๒ ขาดยา

๒.๒.๓ ขาดประสบการณ์การรักษาโรค

๒.๒.๔ ขาดความรู้ในการรักษาโรคทั่ว ๆ ไป

๒.๒.๕ ขาดความร่วมมือในการทำงานร่วมกับบุคลากรสาธารณสุข

ในหน่วยงาน

๒.๓ ปัญหาที่พบน้อยที่สุด ($\bar{X} = ๒.๓๑๑$) ได้แก่

๒.๓.๑ ภาษาพูดที่ใช้ติดต่อกับคนไข้

นอกจากปัญหาที่กล่าวข้างต้น แพทย์ยังระบุว่าพบปัญหาอื่น ๆ อีก ซึ่งได้แก่

ขาดเครื่องมือทางการแพทย์ที่มีคุณภาพดีพอ ขาดที่ปรึกษาทางวิชาการ ขาดบุคลากรที่ชำนาญเฉพาะหน้าที่
เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ด้านการรักษาพยาบาล บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน
ขาดความรู้ในการรักษาโรคเฉพาะทาง

๓. เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับปัญหาในระหว่างที่ทำงานใช้ทุนด้านการรักษา
พยาบาล กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์หลังการทำงานใช้ทุน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
มีค่าต่ำมาก แต่พบว่า ปัญหาเรื่อง ขาดเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ สัมพันธ์กับการเลือกสถานที่
ทำงานของแพทย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๑$ และปัญหาเรื่อง ขาดยาสัมพันธ์กับการเลือก
สถานที่ทำงานของแพทย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๕$

ตารางที่ ๔ ค่าสัมพัทธ์และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปัญหาในระหว่างที่ทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด ของแพทย์ที่ย้ายไปทำงานในกรุงเทพ ฯ และแพทย์ที่ยังคงทำงานในต่างจังหวัด : ด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ

ปัญหาด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ (ในระหว่างที่ทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด)	แพทย์ทำงานในกรุงเทพ ฯ		แพทย์ทำงานในต่างจังหวัด		r _{pb}
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ขาดบุคลากร	๔.๑๓๕	๑.๑๓๐	๓.๘๘๕	๑.๒๐๕	๐.๐๘๑ *
๒. ขาดเครื่องมือเครื่องใช้	๓.๘๘๗	๑.๑๘๖	๓.๕๑๙	๑.๑๙๔	๐.๑๓๐ **
๓. ขาดงบประมาณในการออกเยี่ยมบ้าน โรงเรียน	๓.๘๔๖	๑.๔๑๔	๓.๕๙๖	๑.๔๖๘	๐.๐๖๕
๔. ไม่มีเวลา	๓.๗๐๘	๑.๓๘๑	๓.๕๑๘	๑.๔๕๔	๐.๐๕๑
๕. ขาดยา	๓.๕๔๒	๑.๔๐๖	๓.๑๗๙	๑.๒๗๖	๐.๐๘๑ **
๖. เจ้าหน้าที่ขาดความรับผิดชอบ	๓.๑๖๐	๑.๑๙๔	๓.๒๓๑	๑.๑๙๙	๐.๐๒๓
๗. ขาดความรู้ เรื่องการจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่	๓.๐๒๒	๑.๒๓๑	๒.๘๐๔	๑.๑๘๗	๐.๐๗๐
๘. ขาดความรู้ เรื่องการให้สุขศึกษา	๒.๙๔๘	๑.๑๗๓	๒.๘๗๖	๑.๑๖๕	๐.๐๒๔
๙. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากสาธารณสุขอำเภอ	๒.๗๑๔	๑.๐๘๔	๒.๖๓๖	๑.๒๓๕	๐.๐๒๒
๑๐. ขาดความรู้ เรื่องการวางแผนครอบครัว	๒.๗๐๘	๑.๑๙๖	๒.๕๔๔	๑.๐๕๐	๐.๐๕๙
๑๑. เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความร่วมมือ	๒.๑๐๒	๑.๐๘๖	๒.๖๘๘	๑.๑๐๘	๐.๐๐๕
๑๒. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากพนักงานอนามัยอำเภอ	๒.๖๓๔	๑.๐๘๒	๒.๕๔๐	๑.๑๕๖	๐.๐๒๔
๑๓. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากพนักงานอนามัยตำบล	๒.๕๗๑	๑.๐๗๓	๒.๔๙๕	๑.๐๙๗	๐.๐๒๔

* ค่าสหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๕$

** ค่าสหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๑$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ ๔ แสดงว่า

๑. แพทย์ที่ย้ายไปทำงานในกรุงเทพฯ ฯ หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด

มีปัญหาด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ ในระหว่างที่ทำงานใช้ทุน ดังนี้

๑.๑ ปัญหาที่พบบานกลาง ($๓.๕๔๒ \leq \bar{X} \leq ๔.๑๓๕$) ได้แก่

- ๑.๑.๑ ขาดบุคลากร
- ๑.๑.๒ ขาดเครื่องมือเครื่องใช้
- ๑.๑.๓ ขาดงบประมาณในการออกเยี่ยมบ้าน โรงเรียน
- ๑.๑.๔ ไม่มีเวลา
- ๑.๑.๕ ขาดยา

๑.๒ ปัญหาที่พบน้อย ($๒.๕๗๑ \leq \bar{X} \leq ๓.๑๖๐$) ได้แก่

- ๑.๒.๑ เจ้าหน้าที่ขาดความรับผิดชอบ
- ๑.๒.๒ เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความร่วมมือ
- ๑.๒.๓ ขาดความรู้ในการจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่
- ๑.๒.๔ ขาดความรู้เรื่องการให้สุขศึกษา
- ๑.๒.๕ ขาดความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว
- ๑.๒.๖ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากสาธารณสุขอำเภอ
- ๑.๒.๗ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากพนักงานอนามัยอำเภอ
- ๑.๒.๘ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากพนักงานอนามัยตำบล

นอกจากปัญหาที่กล่าวข้างต้น แพทย์ยังระบุว่าพบปัญหาอื่น ๆ อีก ซึ่งได้แก่ปัญหา

ขาดความรู้เรื่องการเก็บรักษาวัคซีนโดยเฉพาะในท้องที่ที่ไฟฟ้าดับ ๆ เปิด ๆ ตลอดเวลา

ขาดความคิดรวบยอด (concept) เรื่องแนวทางการป้องกันและควบคุมโรค ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ

จากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

๒. แพทย์ที่ยังคงทำงานในต่างจังหวัด หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด

มีปัญหาด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมและฟื้นฟูในระหว่างที่ทำงานใช้ทุน ดังนี้

๒.๑ ปัญหาที่พบปานกลาง ($๓.๕๑๘ \leq \bar{X} \leq ๓.๘๘๕$) ได้แก่

๒.๑.๑ ขาดบุคลากร

๒.๑.๒ ขาดงบประมาณในการออกเยี่ยมบ้าน โรงเรียน

๒.๑.๓ ขาดเครื่องมือเครื่องใช้

๒.๑.๔ ไม่มีเวลา

๒.๒ ปัญหาที่พบน้อย ($๒.๕๔๐ \leq \bar{X} \leq ๓.๒๓๑$) ได้แก่

๒.๒.๑ เจ้าหน้าที่ขาดความรับผิดชอบ

๒.๒.๒ ขาดยา

๒.๒.๓ ขาดความรู้เรื่องการให้สุขศึกษา

๒.๒.๔ ขาดความรู้เรื่องการจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่

๒.๒.๕ ขาดความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว

๒.๒.๖ เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความร่วมมือ

๒.๒.๗ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากสาธารณสุขอำเภอ

๒.๒.๘ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากพนักงานอนามัยอำเภอ

๒.๓ ปัญหาที่พบน้อยที่สุด ($\bar{X} = ๒.๕๘๕$) ได้แก่

๒.๓.๑ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากพนักงานอนามัยตำบล

นอกจากปัญหาที่กล่าวข้างต้น แพทย์ยังระบุว่าพบปัญหาอื่น ๆ อีก ได้แก่ ปัญหาคนไข้มากเกินไป ขาดความรู้เรื่องเวชศาสตร์ชุมชน ขาดความรู้เรื่องการวางแผนสาธารณสุข ขาดความรู้เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ และความลำบากในการเดินทางเมื่อออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่

๓. เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับปัญหาในระหว่างการทำงานใช้ทุน ด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ กับ การเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์ หลังการทำงานใช้ทุน พบว่าปัญหาเรื่องขาดเครื่องมือเครื่องใช้ ขาดยา สัมพันธ์กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๑$ และปัญหาเรื่องขาดบุคลากร สัมพันธ์กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๕$ แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำมาก นอกจากนี้พบว่าปัญหาเรื่องเจ้าหน้าที่ขาดความรับผิดชอบ สัมพันธ์กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์ในทิศทาง

ตรงข้ามกับปัญหาเรื่องอื่น ๆ แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำมาก และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๑๐ ค่ามัชฌิม เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในระหว่างการทำงาน
ใช้ทุนในต่างจังหวัด ของแพทย์ที่ย้ายไปทำงานในกรุงเทพ ฯ และแพทย์ที่ยังคง
ทำงานในต่างจังหวัด : ด้านการฝึกอบรมและการนิเทศงาน

ปัญหาด้านการฝึกอบรมและการนิเทศงาน (ในระหว่างที่ทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด)	แพทย์ทำงานในกรุงเทพ ฯ		แพทย์ทำงานในต่างจังหวัด		r_{pb}
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ขาดอุปกรณ์การสอน	๓.๘๖๐	๑.๒๑๘	๓.๘๓๐	๑.๑๖๕	๐.๐๑๐
๒. ขาดความรู้ในวิธีการนิเทศงาน	๓.๗๕๔	๑.๒๐๐	๓.๗๒๖	๑.๒๕๒	๐.๐๐๕
๓. ไม่มีเวลา	๓.๖๕๑	๑.๑๖๖	๓.๘๔๔	๑.๑๐๘	-๐.๐๕๕
๔. ไม่แน่ใจว่าจะให้สอนมากนักน้อยแค่ไหน	๓.๔๖๖	๑.๒๕๘	๓.๔๐๐	๑.๑๑๒	๐.๐๑๘
๕. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงาน	๒.๘๘๕	๑.๑๑๗	๒.๘๗๘	๑.๓๐๗	-๐.๐๒๘

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ ๑๐ แสดงว่า

๑. แพทย์ที่ย้ายไปทำงานในกรุงเทพ ฯ หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุน มีปัญหา
ในระหว่างการทำงานใช้ทุน ด้านฝึกอบรมและการนิเทศงาน ดังนี้
 - ๑.๑ ปัญหาที่พบปานกลาง ($๓.๖๕๑ \leq \bar{X} \leq ๓.๗๕๔$) ได้แก่
 - ๑.๑.๑ ขาดอุปกรณ์การสอน
 - ๑.๑.๒ ขาดความรู้ในวิธีการนิเทศงาน
 - ๑.๑.๓ ไม่มีเวลา
 - ๑.๒ ปัญหาที่พบน้อย ($๒.๘๘๕ \leq \bar{X} \leq ๓.๔๖๖$) ได้แก่
 - ๑.๒.๑ ไม่แน่ใจว่าจะให้สอนมากนักน้อยแค่ไหน
 - ๑.๒.๒ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงาน

๒. แพทย์ที่ยังคงทำงานในต่างจังหวัด หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุน มีปัญหาในระหว่างการทำงานใช้ทุน ด้านการฝึกอบรมและการนิเทศงาน ดังนี้

- ๒.๑ ปัญหาที่พบปานกลาง ($๓.๗๖ \leq \bar{X} \leq ๓.๘๔$) ได้แก่
- ๒.๑.๑ ไม่มีเวลา
- ๒.๑.๒ ขาดอุปกรณ์การสอน
- ๒.๒ ปัญหาที่พบน้อย ($๒.๘๗ \leq \bar{X} \leq ๓.๐๐$) ได้แก่
- ๒.๒.๑ ไม่แน่ใจว่าจะให้สอนมากน้อยแค่ไหน
- ๒.๒.๒ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงาน

นอกจากปัญหาที่กล่าวข้างต้น แพทย์ยังระบุว่าพบปัญหาอื่น ๆ อีก ซึ่งได้แก่ ปัญหาขาดงบประมาณ ขาดบุคลากร ขาดที่พักอาศัย และการไม่ประสานกันในการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ

๓. เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในระหว่างการทำงานใช้ทุน ด้านการฝึกอบรม และการนิเทศงาน กับ การเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์หลังการทำงานใช้ทุน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำมากและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้พบว่าปัญหาเรื่องไม่มีเวลา และไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงานสัมพันธ์กับการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์ในทางตรงข้ามกับปัญหาเรื่องอื่น ๆ แต่ก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำมากและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

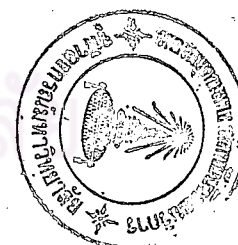
จากการเปรียบเทียบระดับปัญหาการทำงานในระหว่างการทำงานใช้ทุน ระหว่างแพทย์ที่ย้ายไปทำงานในกรุงเทพ ฯ หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุน กับ แพทย์ที่ยังคงทำงานในต่างจังหวัดพบว่าทั้ง ๒ กลุ่ม พบปัญหาการทำงานในระดับที่คล้ายคลึงกัน ยกเว้นปัญหาเรื่องขาดความรู้ด้านการบริหารงาน ความขัดแย้งในการประสานงานกับฝ่ายปกครองของอำเภอ (ปัญหาด้านการบริหารงาน) ขาดเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ ขาดยา (ปัญหาด้านการรักษาพยาบาล) ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ ขาดบุคลากร ขาดยา (ปัญหาด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ) ซึ่งกลุ่มแพทย์ที่ย้ายไปทำงานในกรุงเทพ ฯ พบปัญหามากกว่ากลุ่มแพทย์ที่ยังคงทำงานในต่างจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ การเปรียบเทียบระดับปัญหาในระหว่างการทำงานใช้ทุน ระหว่างแพทย์ที่ย้ายไปทำงานในกรุงเทพ ฯ ระหว่างแพทย์ที่ย้ายไปทำงานในกรุงเทพ ฯ กับแพทย์ที่ยังทำงานในต่างจังหวัด หลังหมดสัญญาการทำงานใช้ทุน

ปัญหาในการทำงาน (ในระหว่างที่ทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัด)	แพทย์ทำงานในกรุงเทพ ฯ		แพทย์ทำงานในต่างจังหวัด		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ขาดความรู้ด้านการบริหารงาน	๔.๒๑๙	๑.๐๘๘	๓.๙๗๒	๑.๒๑๗	๑.๘๓๓ *
๒. ความขัดแย้งในการประสานงานกับฝ่ายปกครองของอำเภอ	๒.๔๗๕	๑.๒๓๓	๒.๑๙๙	๑.๑๒๗	๑.๖๕๓ *
๓. ขาดเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์	๔.๔๗๕	๑.๒๐๗	๔.๐๙๒	๑.๓๘๖	๒.๖๙๗ **
๔. ขาดยาในการรักษาพยาบาล	๓.๓๐๗	๑.๓๘๔	๓.๐๗๕	๑.๒๕๒	๑.๖๕๘ *
๕. ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันโรค ฯ	๓.๘๙๗	๑.๑๘๖	๓.๕๑๙	๑.๑๙๕	๒.๘๒๑ **
๖. ขาดบุคลากรในการป้องกันโรค ฯ	๔.๑๓๕	๑.๑๓๐	๓.๘๘๕	๑.๒๐๕	๑.๙๓๘ *
๗. ขาดยา ในการป้องกันโรค ฯ	๓.๕๔๒	๑.๔๐๖	๓.๑๗๙	๑.๒๗๖	๒.๓๒๗ **

* ค่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๕$

** ค่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๑$

ตอนที่ ๓ เหตุผลในการเลือกสถานที่ทำงานของแพทย์

เมื่อแพทย์รับทุนทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัดครบตามกำหนดเวลาแล้ว แพทย์มีสิทธิที่จะเลือกทำงานที่ใดก็ได้ จากการศึกษา พบว่า เมื่อแพทย์รับทุนทำงานใช้ทุนในต่างจังหวัดครบตามกำหนดเวลาแล้ว แพทย์จำนวนหนึ่งย้ายไปทำงานในกรุงเทพฯ ฯ และแพทย์อีกจำนวนหนึ่งยังคงทำงานในต่างจังหวัด ซึ่งแพทย์ทั้ง ๒ กลุ่มให้เหตุผลในการเลือกสถานที่ทำงานดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑๒ และ ๑๓

ตารางที่ ๑๒ เหตุผลของแพทย์ที่เลือกทำงานในกรุงเทพฯ ฯ เรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับความสำคัญ	เหตุผล	X̄	S.D.
๑	ต้องการอยู่ใกล้แหล่งวิชาการ	๔.๓๗๖	๑.๓๓๓
๒	ต้องการทำงานเฉพาะด้านรักษาพยาบาล	๔.๓๒๗	๑.๒๗๔
๓	โอกาสในการศึกษาต่อมีมาก	๔.๑๗๘	๑.๔๘๖
๔	ต้องการอยู่ในที่มีความสะดวกสบาย	๔.๑๐๑	๑.๓๖๗
๕	บิดา มารดา อยู่ในกรุงเทพฯ ฯ	๓.๘๑๒	๑.๘๘๕
๖	ไม่ต้องการทำงานด้านบริหารงาน	๓.๗๖๒	๑.๓๔๓
๗	คู่สมรส (คู่หมั้น คู่หมาย) อยู่ในกรุงเทพฯ ฯ	๓.๖๕๓	๑.๙๒๑
๘	มีโอกาหารายได้พิเศษได้มาก	๓.๕๕๕	๑.๕๐๐
๙	ในต่างจังหวัดความไม่ปลอดภัยในการออกปฏิบัติงานมีมาก	๓.๕๔๕	๑.๕๘๕
๑๐	เบื่อหน่ายปัญหาการทำงานในต่างจังหวัด	๓.๓๘๖	๑.๔๖๓
๑๐	ชอบชีวิตความเป็นอยู่ในกรุงเทพฯ ฯ	๓.๓๘๖	๑.๓๓๔
๑๐	ญาติ พี่น้อง อยู่ในกรุงเทพฯ ฯ	๓.๓๘๖	๑.๗๙๔
๑๑	เบื่อหน่ายชีวิตความเป็นอยู่ในต่างจังหวัด	๒.๙๑๑	๑.๔๕๓

ผลวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ ๑๒ แสดงถึงเหตุผลของแพทย์ที่เลือกทำงานในกรุงเทพฯ ฯ

ดังนี้

๑. เหตุผลที่สำคัญปานกลาง ($3.444 \leq \bar{X} \leq 4.333$) ได้แก่

- ๑.๑ ต้องการอยู่ใกล้แหล่งวิชาการ
- ๑.๒ ต้องการงานเฉพาะด้านรักษาพยาบาล
- ๑.๓ โอกาสในการศึกษาต่อมีมาก
- ๑.๔ ต้องการอยู่ในที่มีความสะดวกสบาย
- ๑.๕ บิดามารดาอยู่ในกรุงเทพฯ ฯ
- ๑.๖ ไม่ต้องการทำงานด้านบริหารงาน
- ๑.๗ คู่สมรส (คู่หมั้น คู่หมาย) อยู่ในกรุงเทพฯ ฯ
- ๑.๘ มีโอกาสหารายได้พิเศษได้มาก

๒. เหตุผลที่สำคัญน้อย ($2.444 \leq \bar{X} \leq 3.444$) ได้แก่

- ๒.๑ ในต่างจังหวัดความไม่ปลอดภัยในการออกปฏิบัติงานมีมาก
- ๒.๒ เป็อหน่ายปัญหาการทำงานในต่างจังหวัด
- ๒.๓ ชอบชีวิตความเป็นอยู่ในกรุงเทพฯ ฯ
- ๒.๔ ญาติ พี่น้อง อยู่ในกรุงเทพฯ ฯ
- ๒.๕ เป็อหน่ายชีวิตความเป็นอยู่ในต่างจังหวัด

นอกจากนี้มีแพทย์บางคนให้เหตุผลในการเลือกทำงานในกรุงเทพฯ ฯ เพิ่มเติมซึ่งได้แก่
 อยู่กรุงเทพฯ ฯ มีโอกาสทำงานในสิ่งที่เรียนมาได้ตรงมากกว่า อยู่ต่างจังหวัดมีปัญหาเรื่องขาดที่
 ปรึกษาทางวิชาการ เป็อระบบงานผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานในต่างจังหวัดไม่มีอุดมคติในการทำงาน
 และเพื่อเปิดโอกาสให้แพทย์รุ่นใหม่มีโอกาสไปทำงานในต่างจังหวัดได้เต็มที่

ตารางที่ ๑๓ เหตุผลของแพทย์ที่เลือกทำงานในต่างจังหวัด เรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับความสำคัญ	เหตุผล	\bar{X}	S.D.
๑	ต้องการใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์แก่คนต่างจังหวัด	๔.๖๕๓	๑.๐๐๕
๒	ชอบชีวิตความเป็นอยู่ในต่างจังหวัด	๔.๖๕๔	๑.๑๑๒
๓	ไม่ชอบชีวิตความเป็นอยู่ในกรุงเทพฯ	๔.๕๗๖	๑.๔๔๘
๔	ชอบทำงานที่มีทั้งงานรักษาพยาบาลและงานอนามัย	๓.๘๐๒	๑.๓๕๓
๕	ต้องการไปทำงานที่บ้านเกิดหรือสถานที่ใกล้เคียง	๓.๓๑๓	๑.๘๗๗
๖	ชอบทำงานบริหาร	๓.๒๘๓	๑.๓๓๘
๗	มีโอกาสที่จะหารายได้พิเศษ ได้มาก	๓.๒๐๔	๑.๓๔๔
๘	โอกาสที่จะได้เลื่อนระดับมีมาก	๓.๑๖๗	๑.๔๔๐
๙	มีโอกาสเป็นหัวหน้างานได้ง่าย	๓.๑๖๑	๑.๔๕๔
๑๐	บิดา มารดา อยู่ต่างจังหวัด	๓.๐๕๓	๒.๐๓๑
๑๑	ญาติ พี่น้อง อยู่ต่างจังหวัด	๓.๐๐๔	๑.๘๗๖
๑๒	ติดตามคู่สมรส	๒.๐๑๔	๑.๕๘๑

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ ๑๓ แสดงถึงเหตุผลของแพทย์ที่เลือกทำงานในต่างจังหวัด ดังนี้

๑. เหตุผลที่สำคัญมาก ($๔.๕๗๖ \leq \bar{X} \leq ๔.๖๕๓$) ได้แก่
 - ๑.๑ ต้องการใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์แก่คนต่างจังหวัด
 - ๑.๒ ชอบชีวิตความเป็นอยู่ในต่างจังหวัด
 - ๑.๓ ไม่ชอบชีวิตความเป็นอยู่ในกรุงเทพฯ
๒. เหตุผลที่สำคัญปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๘๐๒$) ได้แก่
 - ๒.๑ ชอบทำงานที่มีทั้งงานรักษาพยาบาลและงานอนามัย

๓. เหตุผลที่สำคัญน้อย ($๓.๐๐๔ \leq \bar{X} \leq ๓.๓๑๓$) ได้แก่
- ๓.๑ ต้องการไปทำงานที่บ้านเกิดหรือสถานที่ใกล้เคียง
 - ๓.๒ ชอบทำงานบริหาร
 - ๓.๓ มีโอกาสที่จะหารายได้พิเศษได้มาก
 - ๓.๔ โอกาสที่จะได้เลื่อนระดับมีมาก
 - ๓.๕ มีโอกาสเป็นหัวหน้างานได้ง่าย
 - ๓.๖ ปิตา มารดา อยู่ต่างจังหวัด
 - ๓.๗ ญาติ พี่น้อง อยู่ต่างจังหวัด
๔. เหตุผลที่สำคัญน้อยที่สุด ($\bar{X} = ๒.๐๑๔$) ได้แก่
- ๔.๑ ติดตามคู่สมรส

นอกจากนี้ แพทย์บางคนให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า เลือกทำงานในต่างจังหวัด เนื่องจากเป็นสถานที่ที่มีเพื่อนร่วมงานดี ทำงานได้อย่างสบายใจ มีความเป็นอิสระด้านความคิดและการทำงาน จับฉลากได้ ไม่มีตำแหน่งในกรุงเทพ ฯ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา (กระทรวงกลาโหม) ซึ่งต้องผลัดเปลี่ยนหน่วยงานตามวาระ ชอบทำงานด้านส่งเสริมสุขภาพ คิดว่าอยู่ต่างจังหวัดจะมีโอกาสศึกษาเกี่ยวกับโลกและชีวิตได้มากขึ้น ต้องการทดสอบความสามารถของตัวเองในการทำงานในต่างจังหวัด ต้องการรู้ปัญหาที่แท้จริงของคนต่างจังหวัด ต้องการสิ่งตอบแทนด้านชื่อเสียง เงินทอง และเกียรติยศ และเพื่อความประพฤติของอาจารย์บางคนในโรงเรียนแพทย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๔ ลักษณะสถานที่ทำงานในอุดมคติของแพทย์

จากการศึกษาลักษณะสถานที่ทำงานในอุดมคติของแพทย์ พบว่าแพทย์ต้องการสถานที่ทำงานที่มีลักษณะและระดับความสำคัญ

ดังแสดงในตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๑๔ ลักษณะและระดับความสำคัญของสถานที่ทำงานในอุดมคติของแพทย์ที่ทำงานในกรุงเทพฯ ๑ และของแพทย์ที่ทำงานในต่างจังหวัด

ลักษณะสถานที่ทำงานในอุดมคติ	แพทย์ทำงานในกรุงเทพฯ ๑		แพทย์ทำงานในต่างจังหวัด		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. มีโอกาสได้ช่วยเหลือคนไข้	๔.๑๙๘	๐.๗๖๒	๔.๒๒๔	๐.๗๑๗	-๐.๓๑๓
๒. มีความปลอดภัยทั้งในและนอกระบบสถานที่ทำงาน	๔.๐๕๐	๐.๙๕๓	๔.๓๒๘	๐.๘๑๓	-๒.๗๒๕ *
๓. มีอุปกรณ์การรักษาพยาบาลและยาเพียงพอ	๔.๐๔๐	๐.๘๘๒	๔.๐๕๐	๐.๘๑๔	-๐.๑๐๔
๔. มีโอกาสก้าวหน้าทางวิชาชีพ	๓.๙๘๐	๐.๙๘๘	๓.๙๒๐	๐.๘๙๑	๐.๕๘๓
๕. มีโอกาสก้าวหน้าทางวิชาการ	๓.๙๔๑	๐.๙๕๗	๓.๘๙๘	๐.๙๕๐	๐.๔๑๐
๖. มีสวัสดิการที่พึงอาศัย	๓.๘๘๑	๑.๐๓๒	๔.๑๘๙	๐.๘๘๑	-๒.๗๗๕ *
๗. ตั้งอยู่ในที่การคมนาคมสะดวก	๓.๘๔๒	๐.๙๕๖	๓.๙๕๙	๐.๘๗๑	-๑.๑๓๖
๘. สะดวกในการหาสถานที่เรียนที่มีคุณภาพให้บุตร	๓.๗๒๓	๑.๒๕๒	๓.๖๗๖	๑.๑๘๕	๐.๓๔๘
๙. มีโอกาสอยู่ใกล้ชิด บิดา มารดา ญาติพี่น้อง และคู่อุปถัมภ์	๓.๕๕๔	๑.๑๗๙	๓.๓๑๑	๑.๒๘๗	๑.๘๙๑
๑๐. มีโอกาสหารายได้พิเศษ	๓.๑๖๘	๑.๑๒๓	๓.๓๒๔	๑.๐๓๖	-๑.๒๖๙
๑๑. ตั้งอยู่ในชุมชนชนหนาแน่น	๒.๘๖๑	๐.๙๙๐	๓.๑๗๒	๐.๙๗๐	-๖.๓๘๐ **

* ค่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๑$

** ค่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๐๑$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า

๑. แพทย์ที่ทำงานในกรุงเทพ ฯ วาดมโนภาพสถานที่ทำงานในอุดมคติตามลักษณะที่สำคัญ เรียงตามลำดับ ดังนี้

- ๑.๑ มีโอกาสได้ช่วยเหลือคนไข้
- ๑.๒ มีความปลอดภัยทั้งในและนอกสถานที่ทำงาน
- ๑.๓ มีอุปกรณ์การรักษาพยาบาลและยาเพียงพอ
- ๑.๔ มีโอกาสก้าวหน้าทางวิชาชีพ
- ๑.๕ มีโอกาสก้าวหน้าทางวิชาการ
- ๑.๖ มีสวัสดิการที่พึงอาศัย
- ๑.๗ ตั้งอยู่ในที่การคมนาคมสะดวก
- ๑.๘ สะดวกในการหาสถานที่เรียนที่มีคุณภาพให้บุตร
- ๑.๙ มีโอกาสอยู่ใกล้ชิด บิดา มารดา ญาติพี่น้องและคู่ครอง
- ๑.๑๐ มีโอกาสหารายได้พิเศษ
- ๑.๑๑ ตั้งอยู่ในชุมชนชนหนาแน่น

๒. แพทย์ที่ทำงานในต่างจังหวัด วาดมโนภาพสถานที่ทำงานในอุดมคติตามลักษณะที่สำคัญ เรียงตามลำดับ ดังนี้

- ๒.๑ มีความปลอดภัยทั้งในและนอกสถานที่
- ๒.๒ มีโอกาสได้ช่วยเหลือคนไข้
- ๒.๓ มีสวัสดิการที่พึงอาศัย
- ๒.๔ มีอุปกรณ์การรักษาพยาบาลและยาเพียงพอ
- ๒.๕ ตั้งอยู่ในที่การคมนาคมสะดวก
- ๒.๖ มีโอกาสก้าวหน้าทางวิชาชีพ
- ๒.๗ มีโอกาสก้าวหน้าทางวิชาการ
- ๒.๘ สะดวกในการหาสถานที่เรียนที่มีคุณภาพให้บุตร
- ๒.๙ มีโอกาสหารายได้พิเศษ

๒.๑๐ มีโอกาสอยู่ใกล้ชิด บิดา มารดา ญาติพี่น้อง และคู่ครอง

๒.๑๑ ตั้งอยู่ในที่ชุมนุมชนหนาแน่น

๓. ทั้งแพทย์ที่ทำงานในกรุงเทพฯ และแพทย์ที่ทำงานในต่างจังหวัดควบคุมโรค

สถานที่ทำงานในอุดมคติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน มีเพียง ๓ ลักษณะ เท่านั้นที่แพทย์ทั้ง ๒ กลุ่มให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือลักษณะเกี่ยวกับความปลอดภัยของสถานที่ทำงาน , และสวัสดิการที่พึงอาศัย ซึ่งแพทย์ ๒ กลุ่มให้ความสำคัญต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $p < .๐๑$ และระดับความสำคัญเรื่อง ที่ตั้งในชุมนุมชนหนาแน่น ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .๐๐๑$

เมื่อพิจารณาลักษณะสถานที่ทำงานในอุดมคติของแพทย์รับทุนทั้งหมด ทั้งแพทย์ที่ปัจจุบันทำงานในกรุงเทพฯ และทำงานในต่างจังหวัด พบว่าสถานที่ทำงานในอุดมคติของแพทย์มีลักษณะสำคัญ ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ ลักษณะสถานที่ทำงานในอุดมคติของแพทย์ เรียงตามลำดับความสำคัญ

ลำดับความสำคัญ	ลักษณะสถานที่ทำงานในอุดมคติ	\bar{X}	S.D.
๑	มีความปลอดภัยทั้งในและนอกสถานที่ทำงาน	๔.๒๖๙	๐.๘๖๔
๒	มีโอกาสดำเนินช่วยเหลือคนไข้	๔.๒๑๒	๐.๗๔๖
๓	มีสวัสดิการที่พึงอาศัย	๔.๑๒๗	๐.๙๓๔
๔	มีอุปกรณ์การรักษายาบาลและยาเพียงพอ	๔.๐๓๙	๐.๘๔๒
๕	ตั้งอยู่ในที่การคมนาคมสะดวก	๓.๙๒๙	๐.๙๐๒
๖	มีโอกาสดำเนินงานทางวิชาชีพ	๓.๙๒๔	๐.๙๑๔
๗	มีโอกาสดำเนินงานทางวิชาการ	๓.๙๐๐	๐.๙๖๔
๘	สะดวกในการหาสถานที่เรียนที่มีคุณภาพให้บุตร	๓.๖๗๗	๑.๒๐๔
๙	มีโอกาสอยู่ใกล้ชิด บิดา มารดา ญาติพี่น้อง และคู่ครอง	๓.๓๔๘	๑.๒๗๘
๑๐	มีโอกาสดำเนินงานได้พิเศษ	๓.๒๙๔	๑.๐๔๘
๑๑	ตั้งอยู่ในชุมนุมชนหนาแน่น	๓.๑๑๑	๐.๙๘๘